

Došlo k nesprávnému výkladu článku 263 Smlouvy v souvislosti se závěrem, že navrhovatelka není rozhodnutím Evropské komise dotčena osobně. Postavení navrhovatelky na trhu umožňuje v daném případě její individualizaci ve smyslu judikatury týkající se přípustnosti žalob.

Došlo k nesprávnému výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce *in fine* Smlouvy v souvislosti se závěrem, že sporné rozhodnutí Komise není nařizovacím aktem. Dle názoru navrhovatelky má rozhodnutí charakter nařizovacího aktu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Telefónica Móviles España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Věc C-119/18)

(2018/C 161/38)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Telefónica Móviles España S. A. U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

1) Připouští článek 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES Rady, ze dne 7. března 2002, o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, takový výklad, podle něhož může členský stát požadovat po poskytovatelích telekomunikací ročně finanční poplatek, jaký je stanoven v článku 5 zákona č. 8/2009 o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española), za účelem podpořit financování [RTVE] s ohledem na pozitivní dopad na oblast telekomunikací, který vychází z nové právní úpravy televizního a audiovizuálního odvětví, a to zejména rozšířením služeb pevného a mobilního připojení, jakož i snížením podílu reklamy a odstraněním placeného obsahu nebo přístupu [ze strany RTVE podmíněného], s ohledem na následující okolnosti:

- tato nová právní úprava neodůvodnila existenci uvedeného pozitivního dopadu na uvedené podniky, ať už přímého či nepřímého, pro příslušný hospodářský rok, ani to nebylo prokázáno,
- tento poplatek je stanoven ve výši 0,9 % hrubých příjmů vyfakturovaných v příslušném roce a nepočítá se z příjmů získaných z poskytování audiovizuálních služeb a z reklamy, ze zvýšení příjmů, které vzešlo z těchto činností, nebo ze zisku, který tyto činnosti generují. A to s ohledem na skutečnost, že uvedený poplatek představuje daňový odvod upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009) v jeho původním znění a nemůže být odůvodněný v souvislosti s dotčenou audiovizuální službou, přičemž na základě uvedeného článku 5 byly v rozhodnutí napadeném projednávanou správní žalobou zamítnuty žádosti o vrácení bezdůvodného obohacení a o dodatečnou opravu daňových příznání podané žalobkyní?

2) Je uvedený poplatek požadovaný od telekomunikačních podniků působících ve Španělsku na území větším, než je území Autonomní společnosti[.] s ohledem na způsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009[.] na který bylo odkázáno, ve smyslu požadovaném čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES přiměřený?

- 3) Je uvedený poplatek požadovaný podle článku 5 zákona o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española) transparentní, není-li známa konkrétní činnost, kterou poskytuje [RTVE] jako univerzální nebo veřejnou službu ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES a její přílohy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 108, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 13. února 2018 – Orange España S. A. U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Věc C-120/18)

(2018/C 161/39)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Orange España S. A. U.

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

- 1) Připouští článek 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES Rady, ze dne 7. března 2002, o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁾, takový výklad, podle něhož může členský stát požadovat po poskytovatelích telekomunikačních ročně finanční poplatek, jaký je stanoven v článku 5 zákona č. 8/2009 o financování RTVE (Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española), za účelem podpořit financování [RTVE] s ohledem na pozitivní dopad na oblast telekomunikací, který vychází z nové právní úpravy televizního a audiovizuálního odvětví, a to zejména rozšířením služeb pevného a mobilního připojení, jakož i snížením podílu reklamy a odstraněním placeného obsahu nebo přístupu [ze strany RTVE podmíněného], s ohledem na následující okolnosti:

- tato nová právní úprava neodůvodnila existenci uvedeného pozitivního dopadu na uvedené podniky, ať už přímého či nepřímého, pro příslušný hospodářský rok, ani to nebylo prokázáno,
- tento poplatek je stanoven ve výši 0,9 % hrubých příjmů vyfakturovaných v příslušném roce a nepočítá se z příjmů získaných z poskytování audiovizuálních služeb a z reklamy, ze zvýšení příjmů, které vzešlo z těchto činností, nebo ze zisku, který tyto činnosti generují. A to s ohledem na skutečnost, že uvedený poplatek představuje daňový odvod upravený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009) v jeho původním znění a nemůže být odůvodněný v souvislosti s dotčenou audiovizuální službou, přičemž na základě uvedeného článku 5 byly v rozhodnutí napadeném projednávanou správní žalobou zamítnuty žádosti o vrácení bezdůvodného obohacení a o dodatečnou opravu daňových příznání podané žalobkyní?

- 2) Je uvedený poplatek požadovaný od telekomunikačních podniků působících ve Španělsku na území větším, než je území Autonomní společnosti[.] s ohledem na způsob výpočtu stanovený v článku 5 zákona č. 8/2009 (Ley 8/2009[.] na který bylo odkázáno, ve smyslu požadovaném čl. 6 odst. 1 směrnice 2002/20/ES přiměřený?